

lysninger, jf. bekendtgørelse nr. 607 af 19. juli 1999 om fordeling af udgifter til beredskab og bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger vedrørende olie- og kemikaliefurening (Strandsaneringsbekendtgørelsen).

3. Hovedindholdet i lovforslaget

Lovforslaget indebærer, at miljø- og energiministeren får hjemmel til at pålægge skibene før afgang fra en dansk havn at aflevere alt affald til en modtageordning. Ministeren får endvidere hjemmel til at pålægge skibene forud for anløb af havnen at anmelde, hvor stor en mængde affald, der skal afleveres. Ministeren får desuden hjemmel til at pålægge havnene at udfærdige planer om affaldshåndtering. Den eksisterende hjemmel til at fastsætte gebyrer til dækning af havnens udgifter ved driften af modtageanlæg udvides til også at omfatte etableringsomkostninger. Endelig bliver der skabt hjemmel til at etablere kontrolforanstaltninger i forbindelse med skibenes benyttelse af modtageordningerne. De nævnte bestemmelser er udformet som bemyndigelsesbestemmelser, hvilket er begrundet i, at de bagvedliggende HELCOM-anbefalinger indeholder meget udførlige reguleringer, som bedst udmøntes i bekendtgørelser. Når bemyndigelserne udmøntes, vil alt affald fra skibe skulle afleveres til havnens modtageordninger.

Udmøntningen af hjemlen udvider ikke havnens eksisterende forpligtelse med hensyn til modtageordninger for affald. I praksis vil skibenes afleveringspligt dog skabe behov for udbygning af havnens modtageordninger.

Det skal i øvrigt oplyses, at det er hensigten, at bekendtgørelserne - i overensstemmelse med praksis vedrørende implementering af beslutninger fra HELCOM - vil omfatte alle danske havne. Det vil sige også havne, der ligger ved den jyske vestkyst, og således ikke er omfattet af HELCOM's regler.

Lovforslaget indebærer yderligere, at der i havmiljøloven skabes varig hjemmel til at etablere anmeldelses- og kontrolforanstaltninger i forbindelse med, at kommuner og amtskommuner iværksætter strandsaneringsforanstaltninger ved olie- og kemikaliefureninger, herunder krav om revisionspåtegning i forbindelse med begæring om refusion af udgifterne til strandsanering. Der er allerede en tilsvarende hjemmel i det af Finansudvalget tiltrådte aktstykke af 14. april 1999. Hjemlen i aktstykket er anvendt i bekendtgørelse nr. 607 af 19. juli 1999 om fordeling af udgifter til beredskab og bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger vedrørende olie- og kemikaliefurening (Strandsaneringsbekendtgørelsen). Foranstaltninger-

ne er etableret som led i styringen af de statslige udgifter i forbindelse med refusionen af de kommunale udgifter som følge af olie- og kemikaliefurening på strandene.

4. Skøn over omkostningerne ved modtageordningen for skibenes affald

Miljøstyrelsen har udarbejdet et skøn over investerings- og driftsomkostningerne ved en udbygget afleveringsordning for skibenes affald. Skønnet er baseret på Lloyd's statistik over skibstrafikken for 1998, samt statistiske oplysninger om antal lystbåde, fiskerbåde, fiskeritrafik m.m. Desuden har der været foretaget en spørgeskema-undersøgelse hos et udsnit af havnene.

Skønnet er udarbejdet med det forbehold, at alle regler om den tvungne aflevering ikke er fastsat endnu. Desuden vil en del mobile anlæg sandsynligvis blive ændret til stationære anlæg, ligesom der sandsynligvis udvikles en teknik, der vil lette modtageordningernes funktion. Ved beregning af investeringsbehovet er det generelt forudsat, at skibene ikke afleverer alt affald ved hvert anløb, idet den nødvendige modtagekapacitet i modsat fald skulle være meget høj.

De fleste erhvervshavne forventes at have det nødvendige udstyr til at modtage skibenes affald. I erhvervshavnene vil der i alt være en engangsomkostning på 7,5 mill. kr., samt årlige driftsomkostninger på godt 9 mill. kr., når det forventes, at mindstemængden for affaldsaflevering fastsættes relativt højt. Under forudsætning af en kalkulationsrente på 7 pct. p.a. samt en forventet levetid på 15 år, svarer anlægsudgiften til en årlig udgift på godt 0,8 mill. kr., således at de samlede årlige udgifter til drift og anlæg andrager ca. 10 mill. kr. Beregningen er baseret på 35.000 anløb i 1998. Når udgifterne overvæltes på skibsfarten bliver merudgiften pr. anløb i gennemsnit 300 kr.

Fiskerihavnene vil formentlig skulle udbygge deres modtagefaciliteter med hensyn til kloakspildevand og olieholdigt affald. Den nødvendige investering for alle fiskerihavnene skønnes at være af størrelsesordenen 21 mill. kr. De årlige driftsomkostninger forventes at udgøre ca. 12 mill. kr. Under ovennævnte forudsætninger om en rente på 7 pct. og levetid på 15 år vil de årlige udgifter til drift og anlæg udgøre i alt godt 14 mill. kr. Det kan oplyses, at der er omkring 285 fiskerihavne i Danmark.

Hvis den årlige udgift til drift og anlæg overvæltes direkte på de ca. 4.500 fiskerbåde, der skønnes at være i Danmark, vil den årlige gennemsnitlige merudgift blive ca. 3.000 kr. per fiskerbåd.